

[Statsministeren.]

dene og har til forudsætning, at tilsvarende bestemmelser gælder for andre offentligt ansatte.

Danmarks radio har derfor set sig nødsaget til at varsle lockout over for medlemmer af de pågældende organisationer fra udgangen af indeværende måned, idet man samtidig har fastslået, at fortsatte forhandlinger om pristalsreguleringsspørgsmålet føres under forligsinstitutionens medvirken. Denne fremgangsmåde er i mange år benyttet ved forhandlinger på arbejdsmarkedet og kan derfor ikke betragtes som unormal. Jeg tror derimod, det ville være temmelig unormalt, om vi gjorde de afsluttende forhandlinger til genstand for mere detaljerede drøftelser her i tinget, og det skal vi derfor fra regeringens side afstå fra. Jeg skal kun af hensyn til de store grupper af tjenestemænd og andre offentligt ansatte, som er gået ind på de omhandlede betingelser vedrørende dyrtidsreguleringen, tilføje, at der ikke bør skabes usikkerhed om det offentliges vilje til at sikre opfyldelsen af de forudsætninger, der er indeholdt i den nævnte aftale af 13. april med statstjenestemændene.

Jeg skal derpå vende mig til nogle af de indlæg, der er kommet fra ordførernes side. Jeg vil gerne til indledning, idet såvel hr. Per Hækkerup som andre ordførere var inde på beskæftigelsessituationen, kommentere denne beskæftigelsessituation en lille smule. Jeg kunne føle trang til at sige til hr. Per Hækkerup, at når han kan have et vist grundlag for at angribe regeringen for, at ikke alle tilstræbte resultater på den økonomiske politiksområde er opnået, så hænger det jo sammen med, at regeringen ganske som socialdemokratiet har som det første hensyn at sikre det, som for os er selvfølgelig i et velfærdssamfund, den højest mulige beskæftigelse, det, vi plejer at kalde fuld beskæftigelse. Dette hensyn har meget ofte øvet indflydelse på de økonomiske dispositioner, vi har kunnet foretage; jeg skal senere vende lidt tilbage til den side af sagen.

Det har undret mig, at man fra socialdemokratiets side i disse nu godt 3½ år, hvor den nuværende regering har haft regeringsledelsen her i landet, gang på gang, ja, bogstavelig talt hver gang, vi har haft en diskussion, har gjort en efterhånden undrende

offentlighed opmærksom på, at sådan som denne regering har sig ad, ville det føre til ledighed. Man har taget fejl hver gang. Nu gentager man det, og man kan selvfølgelig gentage det ud fra erkendelsen af, at man jo aldrig kan vide, hvordan det går. Man kunne også sige, at socialdemokratiet ynder det, som forfatteren Ole Wivel har sagt: det er så svært at erindre fremtiden helt nøjagtigt. På den baggrund kan man altså igen sige: hvad denne regering gør, vil skabe ledighed. Jeg ved ikke, hvor fornuftigt det er. Jeg ved det ikke. Det kan ikke forekomme ret mange tiltalende at blive ved at gøre det.

Nu vel, hr. Per Hækkerup havde i dag en baggrund for det, idet han henviste til de senest offentliggjorte arbejdsløshedstal. De senest offentliggjorte arbejdsløshedstal var indtil formiddags fra den 11. august, og det er rigtigt, at i ugen fra den 4. til den 11. august skete der en forøgelse af ledigheden generelt for hele landet fra 2,2 pct. til 3,3 pct. Jeg synes, vi alle burde have gjort den erfaring, at man bør ikke generelt ansue dette problem ud fra en enkelt uges tal. Dertil har vi alt for mange erfaringer for, at tilfældigheder, ikke mindst klimatiske tilfældigheder, kan øve en betydelig indflydelse på de enkelte ugetal. Jeg er derfor glad for nu at kunne bringe tallene fra det nu senest offentliggjorte arbejdsløshedstal, nemlig det, der er kommet i dag, og som viser situationen ugen efter de tal, hr. Per Hækkerup brugte. Her er den generelle, den totale arbejdsløshedspocent faldet fra 3,3 til 2,1, altså endog længere ned end den uge, der var væsentlig bedre end ugen, der sluttede den 11. august.

Det har været fremhævet, og med megen ret, at tallene for arbejdsmændene og specialarbejderne udviste en beklagelig højde den 11. august, nemlig 5,4 pct. De er faldet til 2,8 pct. i ugen efter. Det er rigtigt fremhævet, at byggefagenes arbejdsløhedskasse den 11. august udviste et beklagelig højt arbejdsløshedstal, nemlig 6,6 pct. Det er den 18. august faldet til 2,1 pct. Og ser man på de andre, så vil man se, at der er ingen, der viser højere procenter, hvorimod alle med undtagelse af en enkelt, der viser det samme, viser lavere procenter end ugen opgjort den 4. august.

Se, jeg skal ikke nu gøre mig til talsmand